

**2007 MALÎ YILI GENEL VE KATMA BÜTÇE
KANUN TASARILARI İLE 2005 MALÎ YILI GENEL
VE KATMA BÜTÇE KESİN HESAP KANUNU
TASARILARININ PLAN VE BÜTÇE
KOMİSYONU GÖRÜŞME
TUTANAKLARI**

BAŞKANVEKİLİ: Mehmet Altan KARAPAŞAOĞLU (Bursa)

-----O-----

07.11.2006

İÇİNDEKİLER

- Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel	Müdürlüğü
- Özürlüler İdaresi Başkanlığı	
- Aile ve Sosyal Araştırma Genel Müdürlüğü	
- Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü	

.....

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Türkmen.

Sayın Akif Hamzaçebi, buyurun efendim.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan; Sayın Bakan, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, bürokrasinin değerli temsilcileri.

Sayın Bakanın sunumuna teşekkür ediyorum ve çalışmalarında başarılar diliyorum. Sayın Bakanın görev alanına giren kurumlar, yani Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü, Özürlüler İdaresi Başkanlığı, Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü ve Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü sosyal koruma kurumlarıdır ve bu kurumların yaptığı harcamaları da sosyal koruma harcamaları olarak isimlendirebiliriz.

Bir ülkede devletin sosyal devlet olup olmadığını, bu sosyal koruma harcamaları da içinde olacak şekilde, sosyal harcamaların boyutuna bakarak değerlendirebiliriz. Bu harcamalar ne kadar yüksekse -ölçü olarak da Avrupa Birliğini, OECD'yi alabiliriz. Özellikle Avrupa Birliğini ölçü alırsak Avrupa Birliği ortalamalarına bu harcamalar ne kadar yakınsa devlet o kadar daha sosyal devlettir diyebiliriz. Harcamalar o ölçüye kıyasla ne kadar düşükse, yine, sosyal devletten o kadar uzaktır diyebiliriz o ülke.

Ben bu çerçevede bir değerlendirme yapmak istiyorum, Türkiye'de durum nedir? Türkiye'de devlet ne kadar büyük, önce ona bakmak gerekir. Türkiye'de genel yönetim harcamalarını Avrupa Birliği ve OECD ülkeleriyle, o ülke ortalamalarıyla kıyasladığımızda Türkiye'nin onlardan daha düşük olmadığını görüyoruz. Ancak, doğru kıyaslama faiz harcamalarını düşmek suretiyle yapılan kıyaslamadır. Faiz harcamalarını genel yönetim harcamalarından düşerek bir kıyaslama yaparsak Türkiye'nin durumunun o kadar iyi olmadığı gözüküyor. Elimdeki rakamlar şunu gösteriyor: 2000-2005 döneminde Türkiye'de genel yönetim harcamaları ki, bunlar faiz hariç harcamaların gayri safi yurtiçi hâsılaya oranı yüzde 33,9'ken, Avrupa Birliği ortalamasının aynı dönemde yüzde 45,1 olduğunu görüyoruz, OECD ortalamasının da yüzde 38,2 olduğunu görüyoruz. Türkiye'de bu oranın 1995-1999 döneminde yüzde 27,1 olduğunu söyleyeyim. 2000-2005 döneminde faiz dışı harcamaların gayri safi yurtiçi hâsılaya oranı yükselmiş olmakla birlikte halen Avrupa Birliği ve OECD ortalamasının oldukça gerisindeyiz. Bu yıl kabul edilen 9 uncu Kalkınma Planında faiz hariç genel yönetim harcamalarının

plan döneminde düşürülmesinin hedeflendiği dikkate alınır, bunun Türkiye'yi sosyal devlet açısından ne kadar zor bir duruma sokacağı açıktır.

Sosyal harcamaların kapsamı içerisinde eğitim harcaması, sağlık harcaması ve Sayın Bakanın görev alanına giren kurumlar tarafından yapılan harcamalar girmektedir. Eğitim ve sağlık bunun dışında bıraktığımızda kalan harcama grubunu sosyal koruma harcamaları olarak isimlendirebiliriz. Türkiye'nin 2000 yılından bu yana uygulamakta olduğu programlar, doğal olarak faiz dışı harcamaların azaltılması esasına dayanmış olduğu için, bu programlar ister istemez bu harcamaların artışına ve verimliliğine oldukça önemli bir engel oluşturmaktadır.

Türkiye'de sosyal koruma harcamalarının düzeyine baktığımızda durumun şöyle olduğunu görüyoruz. Hükûmetin bize dağıtmış olduğu yıllık programda yer alan rakamları vermek istiyorum: 2003 yılında sosyal koruma harcamalarının ki, bu harcamaların içerisinde Sayın Bakanın görev alanına giren kurumların harcamaları, artı, sosyal güvenlik kuruluşlarının bağlamış oldukları emekli aylıkları ve yapmış oldukları diğer ödemeler ve doğrudan gelir desteği ödemeleri girmektedir. Yıllık program böyle bir tasnif yapmış olduğu için ben de bu tasnifi aynen alıyorum. Sosyal koruma harcamalarının 2003 yılında gayri safi yurtiçi hâsılaya oranı 9,1'dir. Bu oran 2006 yıl sonu itibarıyla yüzde 9,7 olarak öngörülmüştür. 2007 yılında da 2006'daki oranın aynen muhafaza edilmesi, yani yüzde 9,7 olarak gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

Avrupa Birliği ortalamalarına baktığımızda, sosyal koruma harcamalarının, 25 Avrupa Birliği ülkesinde, gayri safi yurtiçi hâsılaya olan oranının yüzde 19,7 olduğunu görüyoruz. Türkiye'deki bu kapsamdaki harcamaların düzeyi Avrupa Birliği ortalamasının yarısından daha az bir düzeyde.

Ölçü olarak bir de kişi başına sosyal koruma harcamasını verirsem: Kişi başına sosyal koruma harcaması Türkiye'de 215 euro dolayındadır. 15 Avrupa Birliği ülkesinde bu harcama sadece kamu tarafından yapılan kamu sosyal koruma harcamasını dikkate alırsak 4.579 eurodur. Kamu dışındaki diğer kurumların, özel kurumların yaptığı harcamaları dikkate aldığımızda bu 6.748 eurodur. Oldukça önemli bir farklılık var görüldüğü gibi Türkiye ile Avrupa Birliği arasında.

Yıllık programdan birkaç rakam vermek istiyorum. Yıllık programın 221 inci sayfasında yer alan tabloya göre, emekli aylıkları ve tarımda doğrudan gelir desteği ödemesini bir kenara bırakırsak sosyal yardım ve primsiz ödemeler grubu içerisinde yer alan ödemelerin oranları şöyledir. Bu gruba giren ödemeler şunlardır, önce onu vereyim: Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonunun sağlık ve eğitim dışı harcamaları, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü, Özürlüler İdaresi Genel Müdürlüğü Başkanlığı harcamaları ile Emekli Sandığı tarafından yapılan primsiz ödemeler. Bunların düzeyi, yine gayri safi yurtiçi hâsılaya oran olarak veriyorum: 1999 yılında yüzde 0,5'ken, 2006 yılında bu oran yüzde 0,6 olabilmış. 2007 yılındaki oran da yine yüzde 0,6 olarak öngörülmüştür. Yani, Türkiye 2000 yılından bu yana uygulamış olduğu istikrar programları uyarınca bu alana ayırdığı kaynakları yeteri kadar artıramamıştır, programlar bunun önünde en önemli kısıt olmuştur. Öyle anlaşılıyor ki, mevcut Hükûmetimiz de bu kısıttan kendisini fazla kurtaramamış, 1999 yılında yüzde 0,5 olan oranın çok sembolik olarak üzerine çıkabilmiş, aynı harcama düzeyi hemen hemen muhafaza edilmiştir diyebiliriz. Bu, sosyal koruma harcamaları açısından çok daha mesafe almamız gerektiğini gösteriyor.

Başka: Bütçelerde neden bu kadar sosyal koruma harcamasına az kaynak ayrılıyor? Birincisi, IMF'yle uygulanan program dedik. Başka nedenleri de bunun yanına ekleyebiliriz. Sosyal koruma harcamalarına yönelik olarak bir toplumsal talebi maalesef örgütleyebilmiş değiliz. Zaman zaman kamuoyuna, basına akseden bazı haberler bu konuda her kesimin harekete geçmesine neden oluyor belki, ama, o olayların sıcaklığı ortadan kaybolunca, tekrar kamuoyunun ilgisi azalıyor. Bir

sosyal güvenlik konusundaki toplumsal hassasiyetimiz ve toplumsal talebimiz sosyal koruma açısından aynı yönde, aynı ölçekte, aynı ağırlıkta, maalesef, ortada yok.

Yine, sosyal harcamaları finanse eden fonların kapatılması, kaynaklarının bütçeleştirilmesi bile sosyal harcamalar üzerinde oluşan mali disiplin baskısı maalesef. Malî disiplin güzel bir şey tabii ki, aksini savunmak mümkün değil. Ancak, malî disiplin bu harcamalar üzerinde, maalesef, harcamaların olması gereken düzeye çıkmasında önemli bir engel oluşturmaktadır. Sosyal koruma harcamalarının artışındaki yetersizlik veya artmayışının temel nedenlerinden birkaçının da bu olduğunu düşünüyorum.

Çocuklara yönelik sosyal harcamaların durumu nedir? Onu da şöyle görüyorum: Çocuklara yönelik sosyal harcamalar, yani, eğitim, sağlık ve artı sosyal koruma harcamalarının hepsini birden değerlendiriyorum...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Bu harcamalar gayri safi yurt içi hasılanın yüzde 2,7'si düzeyindedir. 20 milyon üzerinde çocuk nüfusa sahip bir ülke için, bu, son derece küçük, son derece düşük bir orandır. Avrupa Birliği ülkelerinde sadece “sosyal koruma başlığı” altında aile ve çocuk için yapılan harcamaların gayri safi yurt içi hasılaya oranının ortalama olarak yüzde 2,2 oranında olduğu dikkate alındığında, Türkiye’de çocuklara yönelik sosyal harcamaların düzeyinin düşüklüğü, son derece düşük olduğu kendiliğinden ortaya çıkar.

Aile ve çocuğa yönelik sosyal koruma niteliğindeki harcamalar, esas olarak, biraz önce de belirttiğim gibi, Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu ile Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü tarafından yapılmaktadır. Bu kurumların 2004 ve 2005 yıllarında yapmış olduğu çocuklara ilişkin sosyal koruma harcamalarının gayri safi yurt içi hasılaya oranı ortalama olarak onbinde 4 olarak hesaplanıyor, benim hesabımda öyle çıkıyor. Farklı bir hesap varsa onu almaya hazırım.

Avrupa Birliği ülkelerinde bu fonksiyona yönelik olarak özel sektör de dahil olmak üzere, toplam ayrılan kaynağın, biraz önce de belirttiğim gibi, gayri safi yurt içi hasılanın yüzde 2,2'sine ulaşması Türkiye'deki durumun vahametini, bu konuda alınması gereken mesafenin büyüklüğünü göstermektedir.

Ben, sonuç olarak şunları söylemek istiyorum: Türkiye 2000 yılından bu yana IMF destekli olarak bir istikrar programı uygulamaktadır. İstikrar programının birinci önceliği, daima, Türkiye'nin borçlarını ödemesi olmuştur. Bu öncelik sonrasında diğer kamu hizmetleri ancak kalan miktardan, kalan kısımdan pay alabilmiştir. Bu payın dağılımında sosyal koruma harcamalarının, özellikle de çocuklara yönelik sosyal koruma harcamalarının son derece düşük, son derece yetersiz olduğu ortaya çıkmaktadır. Yapılması gereken, bütçe büyüklüğü, bütçe kısıtları ne olursa olsun, bu alana biraz daha fazla kaynak ayırmaktır.

Benim önerim, Plan ve Bütçe Komisyonu görüşmeleri sırasında, bu kurumlara bu amaçla ayrılmış olan ödeneklerin, bütçe dengelerini sarsmayacak şekilde, bir miktar daha artırılmasıdır.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Hamzaçebi.

.....

BAŞKAN - Sayın Deveciler, bu ülkenin, bu Hükûmetin bir bütçe bütünlüğü vardır bu bütünlük içerisinde kime ne ayrıldıysa, uzun tartışmalardan sonra ayrılmıştır. Katılmamasının, bunun hata olarak algılanması yanlıştır.

Sayın Akif Hamzaçebi önergeyle ilgili söz talebinde bulundu.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumunun bütçesinin yeterli olmadığını hepimiz biliyoruz. Sosyal koruma harcamalarında Türkiye'nin esasen yeterli bir düzeye sahip olmadığını, Tasarı'nın tümü üzerinde değerlendirmeleri yaparken ifade etmiştim. Bu önerge, bu çerçevede, çok cüzi de olsa ilave bir katkıyı SHÇEK bütçesine vermeyi amaçlıyor.

Sayın Bakanın önergeye katılmadığını anlıyorum, ancak, Sayın Bakan, bütçenin tümüne yönelik olarak yapılan değerlendirmeleri, eleştirileri cevaplarken değindiği konularda kullandığı üslupta, oldukça yadırgadığım ve bugüne kadar Plan ve Bütçe Komisyonunda rastlanılmamış ölçüde geleneklere ters bir şekilde farklı şeyler söyledi, çok tahrik edici bir üslup kullandı.

Değerli arkadaşlar, bakın, milletvekillerinin burada yapmış olduğu doğal eleştiriler, Sayın Bakan tarafından eleştiri konusu yapılıyor. Sayın Bakanın, bana göre, yapması gereken, bu eleştirilerden doğru bulduklarına katılabilir, doğru bulmadıkları olabilir. Bunlara karşı da mukabil açıklamaları yapabilir. Örnek veriyorum: “Aile Araştırma Kurumu konusunda ben geçen yıl hiçbir milletvekili söz almadığı için sitemde bulunmuştum, gene sitemde bulunuyorum” diyor. Olabilir, bu konuda biraz daha milletvekillerinin ilgisini çekme amaçlı bir eleştiri, ama, öte taraftan diyor ki: “Koruyucu aile konusunda tüm milletvekillerine yazı yazdım, bir iki istisna dışında hiçbir milletvekili buna sahip çıkmadı.” Ben bundan şunu anlıyorum: “Siz burada eleştiriyorsunuz, ama ben size yazı yazdığım da, benim programıma, kampanyama destek vermiyorsunuz. Eleştireceğinize size yazdığım mektuba sahip çıkın, gelin bir çocuğu koruyucu aile olarak sahiplenin” Sayın Bakanın yapması gereken bu değildir. Sayın Bakan, koruyucu aile hekimliği konusunda milletvekillerine yazı yazarak görevini yaptığını zannediyorsa, yanılıyor.

DEVLET BAKANI NİMET ÇUBUKÇU (İstanbul) – Hekimlik değil, kampanyaya destek...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Dinler misiniz.

BAŞKAN – Hekimlik dediniz de, düzeltiyor.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Efendim neyse, koruyucu aile hekimliği...

DEVLET BAKANI NİMET ÇUBUKÇU (İstanbul) – Hekimlik değil...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – “Hekimlik” fazla, evet “koruyucu aile” diye tırnak içinde almışım.

Sayın Bakanın yapması gereken bir toplumsal talebi örgütlemektir, bu kampanyayı topluma mal etmektir.

DEVLET BAKANI NİMET ÇUBUKÇU (İstanbul) – Doğru, onun için yapıyoruz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Milletvekilleri buna sahip çıkmadı diye milletvekillerini eleştirmeyi bir kenara bıraksın Sayın Bakan. Sayın Bakan görevini yapsın.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederim.

MUSA UZUNKAYA (Samsun) – Önerge üzerinde konuşsun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Efendim devam ediyorum, Sayın Başkan, devam ediyorum.

BAŞKAN – Önergeyle ilgili...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Hepsi önergeyle, SHÇEK önergesiyle ilgili.

Geçen yıl Malatya'da Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu yurduyla ilgili medyaya yansıyan çok olumsuz görüntüler vardı, hatırlayacaksınız, son derece moral bozucu, toplum olarak gerçekten bu konuda bir şey yapamıyor muyuz izleniminin doğmasına yol açabilecek bir görüntüler demetiydi o günler. Sayın Bakan yurt dışındaydı. Bir seyahatini bırakıp dönemedi, önemli bir seyahat

olabilir. Döndüğünde, o günlerde burada yeni bir bütçe geldi, 2006 yılı bütçesini o günlerde görüşüyorduk ve Sayın Bakanın, tutanaklardan aynen okuyorum, Plan ve Bütçe Komisyonu tutanaklarından, Malatya'da yaşanan olaylarla ilgili Komisyonumuza yaptığı açıklama şöyle: “ Malatya vakasına atfen tekrar dönüyorum. Atfedilen ve vasıfsız elemanların da yine AK Parti İl Başkanlığı tarafından önerildiği iddiasını da, yine orada hizmet alımımızı sürdüren, ihaleyi alan şirketin yetkilisi tarafından birinci ağızdan açıklanmıştır. Kendisi Cumhuriyet Halk Partisi üyesidir ve hizmet alımına ilişkin personeli de bizatihi kendileri temin etmiştir. Yani, AK Partiye isnat edilen kadrolaşma iddiası tamamen yersizdir. Malatya SHÇEK yurdunda o görüntülere konu olan görevliyi de CHP'li müteahhit kendisi temin etmiştir, idareye kendisi vermiştir. “ Yani problemin sorumluluğunu Cumhuriyet Halk Partili bir kişi üzerinden Cumhuriyet Halk Partisine yıkma telaşının bir uzantısı cümle. Ben bunu geçen yılda kaldı zannediyordum. Efendim bakın, ben bu tartışmayı geçen yılda kaldı zannediyordum. Sayın Bakan yeni göreve başlamıştı. Olabilir, o görev heyecanıyla, bir anda Malatya...

BAŞKAN – Akif Bey, on dakikayı geçti.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sayın Başkanım, bitiyor. İnşallah Sayın Bakanım da gerçekçi olur.

BAŞKAN – İnşallah...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Bitiriyorum Sayın Başkan.

... o heyecanla o günlerde kaldı zannediyordum. Sayın Bakan biraz önce açıklama yaparken, tekrar dedi ki: “Geçen yıl Malatya vakasından örnek vereceğim. O ihaleyi alan kişi CHP'lidir, yani biz partizanlık yapmıyoruz. “

Sayın Bakanım, üzüntüyle karşılıyorum. Bu savunma tarzınızı üzüntüyle karşılıyorum. Bir cumhuriyet hükümeti bakanına, bir bayan bakanına, hukukçu bir bayan bakanına böylesi bir savunma tarzı yakışmıyor.

MUSA UZUNKAYA (Samsun) – Geçen seneyi siz burada gündeme getiriyorsunuz.

BAŞKAN – Arkadaşlar...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Efendim, bu konuyu Sayın Bakan açtı, bugün tekrar...

MUSA UZUNKAYA (Samsun) – Ama sen her oturumda Ömer Dinçer'i...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – ... CHP'lidir diyor.

MUSA UZUNKAYA (Samsun) – Geçen seneyi dile getirmek çok abes olursa, niye siz hep geçen seneyi getiriyorsunuz?

BAŞKAN – Böyle olmaz ki, on dakika istirahat...

Kapanma Saati: 16.20

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 16.30

BAŞKAN : Başkanvekili Mehmet Altan KARAPAŞAOĞLU (Bursa)

-----0-----

BAŞKAN – Plan ve Bütçe Komisyonunun 9'uncu Birleşimin Üçüncü oturumunu açıyorum.

Sayın Akif Hamzaçebi sözlerini bitirmek üzereydi ki, biz, oturumu kapattık.

Buyurun efendim devam edin, tamamlayalım.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sayın Başkan, bir önergemiz daha var, ama, müsaade ederseniz, o önergede söz almayayım gerekçesini açıklamak için; birkaç cümle daha var, onları da burada söyleyeyim ve tamamlayayım.

Çocuk pornosu konusuna gelmek istiyorum.

Ben, konuyu şöyle değerlendiriyorum: Sayın Birgen Keleş, basında bu konuda yer alan bir haberi Sayın Bakana sorarak, bu konuda bir şey yaptınız mı anlamında bir soru soruyor. Basında yer alan haberi, sanıyorum, çoğu arkadaş okumuştur. Basında yer alan haberin içeriği aslında yanlış değerli arkadaşlar. Her toplumda ruh sağlığı iyi olmayan kişilerin bazı tuhaf merakları olabilir, sapık merakları olabilir. Ama, basında yer alan haber tamamen yanlış bir haber. Ben onu, basındaki haberi şöyle anladım, “anladım” derken, yanlış veriyor, o haberin aslı şöyle olmalı diye düşünüyorum: Çocuk pornosuna ilişkin birçok haber basında yer alınca, insanlar, ister istemez, bir kısım kişiler, ruh sağlığı yerinde olan kişiler de arama motoruyla, google’la bu konudaki haberleri okumak istemiş olabilir. Bu, o konunun çok izlendiği anlamına gelmez. Bu, öyle bir anlama gelmez. Arama motoruyla o haberler nelerdir bunları okuyup bilgilenmek istemiştir insanlar. Aslında, Sayın Bakana düşen, bana göre, bu haberin içeriğinin bu şekilde olduğunu düzeltmektir. Yoksa, Türk toplumu gibi geleneklerine bağlı, aile yapısı, kim ne derse desin hâlâ çok kuvvetli, çok güçlü olan, köyle bağlantısı çok güçlü olan bir toplumda böylesi sapık bir merakın, tuhaf bir merakın çok yaygın olması mümkün değildir. Böyle bir istatistik olamaz.

TANER YILDIZ (Kayseri) – Sayın Hamzaçebi, isterseniz, şöyle yapalım mı: Bundan bir milletvekilimizin bahsetmiş olması ve tutanaklara geçmiş olması yanlış anlaşılacağı ve uluslar arası kayıtlara geçeceği için bunu çıkarttıralım. Dediğiniz doğru.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Yani, ben şunu demek istiyorum, Sayın Bakanın tutumundan ben şöyle anlıyorum: Sanki bu konuda gerçekten toplum olarak bir ayıbımız var da bunu burada telaffuz etmek doğru değil gibi anlıyorum. Böyle bir şey yok.

TANER YILDIZ (Kayseri) – Olmaz Sayın Başkan. Sayın Keleş öyle söyledi “dünyada birinci sırada” dedi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Efendim, işte haber öyle. Haberin nasıl olması gerektiğini ben söylüyorum. Yani “tekzip bir yükümlülük değildir haktır” cümlesini de Sayın Bakana uygun bulmuyorum. Tekzip, vatandaşlar için bir haktır yükümlülük değildir, ama, bir bakan için tekzip bir yükümlülüktür, görevdir.

MUSA UZUNKAYA (Samsun) – İçişleri Bakanlığına sorun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – İçişleri Bakanının sorunu değil, Hükümetin sorunu Sayın Bakan.

Eğer İçişleri Bakanı bunu yapacaksa, siz İçişleri Bakanına bunu yaptıracaksınız. Tekzip bir görevdir, hak değildir.

TANER YILDIZ (Kayseri) – Sayın Hamzaçebi, tutanaklardan çıkarttıralım. Doğrusu budur.

BAŞKAN – Ben, şu anda...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Onu tabii ki...

BİRGEN KELEŞ (İstanbul) – Hayır... Hayır...

BAŞKAN – Akif Bey, bir dakika müsaade eder misiniz?

Arkadaşlar, bu konuyla ilgili ben bizzat kendim İçişleri Bakanımızın bu konuyla ilgili tekzipini, bir gazeteden –gazeteyi hatırlamıyorum şimdi- okuduğum için, bunun tekzipi de yapılmıştır. Bulalım size göstereyim. Ancak, biz böyle bir harekete girmek istemiyoruz, böyle bir şeyi konuşmak istemiyoruz, böyle bir şeyi tartışmak istemiyoruz.

TANER YILDIZ (Kayseri) – Sayın Başkan, tutanaklardan çıkarılması ülkenin menfaatıdır.

BAŞKAN – O, Birgen Hanımın takdirinde, çıkarır veya çıkarmaz. Onun takdirinde, onu kendisi bilir.

TANER YILDIZ (Kayseri) – Çıkarılmasını talep ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Bakın görüşme oluyor. Böyle görüşme olamaz.

TANER YILDIZ (Kayseri) - Sayın Başkanım, ama, bakın ülkenin menfaatına bir konudan bahsediyoruz.

BAŞKAN – Efendim, istemiyorlar...

TANER YILDIZ (Kayseri) - Bir milletvekilimiz... Bakın, bu aynı zamanda Divanla da alakalı bir konu. Bizim talebimiz budur.

BAŞKAN – Eğer milletvekili ifadelerini tutanaktan çıkarmak istemiyorsa, bizim yapacağımız bir şey yok. O, orada kalır.

TANER YILDIZ (Kayseri) – Peki, ülkenin zararınaysa ne olacak?

BAŞKAN – Ayrıca, bize sorarlarsa, biz makul bir cevap veririz.

MUSTAFA ÖZYÜREK (Mersin) – Herkes Sayın Keleş adına konuşuyor. Kendisi konuşsun.

BİRGEN KELEŞ (İstanbul) – Efendim, bir dakika izin verin.

Ben orada bir soru sordum. Bu konuda ne yaptınız dedim, böyle olduğu söyleniyor, bu konuda ne yaptınız dedim.

TANER YILDIZ (Kayseri) – Dünyanın birincisiyiz dediniz...

BİRGEN KELEŞ (İstanbul) – Birincisiyiz diye geçti çünkü gazeteye...

TANER YILDIZ (Kayseri) – Tamam işte. Birincisiyiz diye söylediniz, teyit ettiniz Sayın Keleş.

BİRGEN KELEŞ (İstanbul) – Hayır... Teyit falan etmedim. Bana verilecek olan cevap sadece ve sadece tekzip ettik cevabıydı; tekzip ettik, ben tekzip ettim, İçişleri Bakanı tekzip etti demekten ibaretti. Bu söylendikten sonra, artık onun memleket aleyhine bir sonuç vermesi mümkün değildir. Tekzip ettik, yalan bir haberdir diyor, ben yanlış habere dayanarak söz söylemiş oluyorum.

TANER YILDIZ (Kayseri) – Yarın bir gün bu sözünüzün hüccet olarak kullanıldığını göreceksiniz.

BİRGEN KELEŞ (İstanbul) – Kimse benim için bunları kullanamaz.

BAŞKAN – Efendim, tekzip edilmiş olduğunu ben ifade ettim, Divan Başkanı olarak ifade ettim, ben kendim bizzat okudum. Dolayısıyla bu mesele bitmiştir.

MUSTAFA ÖZYÜREK (Mersin) – Sayın Bakan da tekzip ettiğine göre mesele yok.

BAŞKAN – Birinci önergeyi oylamadık, Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

.....

.....

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan, Sayın Bakan, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri; çok fazla vaktinizi almayacağım, bir konuda görüşümü ifade edeceğim.

Öncelikle Millî Savunma Bakanlığı ve Savunma Sanayi Müsteşarlığı bütçelerinin hayırlı olmasını diliyorum. Söz almamın nedeni Silahlı Kuvvetlerin mallarını Sayıştay tarafından denetlenmesine yönelik olarak Sayın Büyükkaya'nın yapmış olduğu açıklama. Sayın Büyükkaya açıklamasında halen Türkiye Büyük Millet Meclisi Plan ve Bütçe Komisyonunun gündeminde bulunan

Sayıştay Yasa Teklifi'nin görüşülmesinde Cumhuriyet Halk Partisinin takındığı tutumun, sonuçta Silahlı Kuvvetlerin mallarının denetimini engellediği anlamına gelecek bir ifade kullandı. Sayıştay Yasa Teklifi 90 civarında maddeden oluşmaktadır. Daha önce Komisyon görüşmeleri sırasında da ifade ettiğimiz gibi bu teklifin 5 civarında düzenlemesini doğru bulmuyoruz. Bunlar da daha çok üye seçimlerine yönelik maddelerdir. Onun dışındaki tüm düzenlemeleri doğru bulduğumuzu ifade ettik. Alt komisyonda bulundum; alt komisyon çalışmaları sırasında da teklifin daha iyi bir hale gelmesi için çaba sarf ettik. Katılmadığımız maddesi, düzenlemesi 5 civarındadır. Silahlı Kuvvetlerin mallarının denetimine yönelik olarak herhangi bir tereddüdümüz yoktur. Bunu Sayın Özyürek konuşmasında zaten açık bir şekilde ifade ettiler.

Bildiğiniz gibi, Anayasa'nın 160'ıncı maddesinin son fıkrası, Silahlı Kuvvetlerin mallarının denetimi konusunda farklı bir hüküm taşıyordu. Sayıştay, bu hüküm nedeniyle söz konusu denetimi yerine getiremiyordu; ancak, Anayasa'nın 160'ıncı maddesinin son fıkrası 7 Mayıs 2004 tarihinde yapılan bir anayasa değişikliğiyle yürürlükten kaldırıldı. Dolayısıyla Silahlı Kuvvetlerin mallarının denetimi önünde hiçbir engel kalmadı. Koskoca bir Sayıştay Yasa Teklifi'ne karşı Cumhuriyet Halk Partisinin takındığı tutumun -ki gerekçelerini biraz önce açıkladım- getirilip Silahlı Kuvvetlerin mallarının denetimine odaklanması ve bizim engellememiz nedeniyle Silahlı Kuvvetlerin mallarının denetlenmediği şeklindeki bir açıklamayı, alt komisyonda da teknik çalışmalara katılmış bir arkadaşımızın yapmış olmasını doğru bulmuyorum. Gerçeğin bununla herhangi bir ilgisi yok. İfade ettiğim gibi.

Ben Sayın Büyükkaya'ya onun yerine şunu öneriyorum. Bir; Silahlı Kuvvetlerin mallarının denetimi konusunda tek maddelik bir yasa teklifini hemen bu bütçe görüşmeleri arasına sıkıştırıp yasalaştırabiliriz Sayın Başkan uygun görürse.

İki; halen yürürlükte olan Sayıştay Yasası'nın ek 12'nci maddesinin ikinci fıkrasında bir hüküm vardır. Bu hüküm, 7 Ağustos 2003 tarihinde kabul edilmiştir. Bu hükmü aynen okuyorum size: "Silâhlı Kuvvetlerin elinde bulunan Devlet mallarının denetlenmesi, millî savunma hizmetlerinin gerektirdiği gizlilik esaslarına uygun olarak yapılır. Bu denetimin yapılmasına ilişkin esas ve usuller, Genelkurmay Başkanlığının ve Sayıştayın görüşü alınmak suretiyle Millî Savunma Bakanlığı tarafından hazırlanarak Bakanlar Kurulunca kabul edilen "GİZLİ" gizlilik dereceli bir yönetmelikle düzenlenir." Söz konusu anayasa değişikliğinden önce, yani Anayasa'nın 160'ıncı maddesinin son fıkrasında 2004 yılında yapılan değişiklikten önce çıkarılan hüküm bu. Anayasa değişikliği sonrası yapılması gereken yeni bir yasal düzenlemeyle bu hükmü de anayasa değişikliğinin amaçladığı sisteme uygun hale getirmektir; ama, mademki halen bu yürürlükte yasa hükmü, Silahlı Kuvvetlerin mallarının denetimini de düzenleyen bir hüküm vardır mademki Hükümetin elinde, Sayın Büyükkaya'nın yerinde olsam, hemen Sayın Millî Savunma Bakanına bu maddede öngörülen yönetmeliğin bir an önce çıkarılarak bu denetimin yapılması. Yani, Sayın Büyükkaya'nın varsayımından gidersek Silahlı Kuvvetlerin mallarının denetlenmesine yönelik şu anda bir hüküm var, yürürlükte olan bir hüküm var, ama bu hükmün gereğini Millî Savunma Bakanlığı yerine getirmiyor. Hemen bunu yapalım; Millî Savunma Bakanlığı bu maddede sözü edilen yönetmeliği hazırlayıp Bakanlar Kuruluna teklif etsin -belki de etmiştir, bilemiyorum- ve Silahlı Kuvvetlerin mallarının denetimi başlasın. Teşekkür ederim.